

คล้ายร้อน **พระกัม**

สายธารละขุนเภา

ข้ามฝายน้ำล้น

ทางป่าสู่พระกำ

คลายร้อน พระกำ สายธารและขุนเขา

น หุบหมบ้านเล็กๆ กลางป่าตะเข็บชายแดนไทย-พม่า ที่เรียกตัวเองว่า “พระกำ” ห้วยพระกำ ที่เกือบแห้งในช่วงกลางเดือนที่ร้อนที่สุดแห่งปีอย่างเมษายน ยังคงไหลรินไปตามลำธารด้านหลังโรงเรียนพระกำ โรงเรียนเล็กๆ ที่มีนักเรียนเป็นลูกหลานคนในหมู่บ้าน ที่มีอยู่ราวๆ 40-50 หลังคาเรือน

สายน้ำแห่งนี้เป็นส่วนเลือกหล่อเลี้ยงชุมชนคนในหุบป่าพระกำ และเป็นสายน้ำที่ครั้งหนึ่งเคยดึงดูดผู้คนในบุญ เดินทางเข้ามาเพื่อนำสิ่งของและเงินทองมาบริจาคให้เด็กๆ และชาวบ้าน โดยมีโรงเรียนพระกำเป็นสื่อ กระทั่งเกิดเหตุขบวนการบุญไปจะเอในวันเดียวกันก็เคยมี และหลังการทำบุญ

แจกความสดใส

โรงเรียนบ้านพระกำ

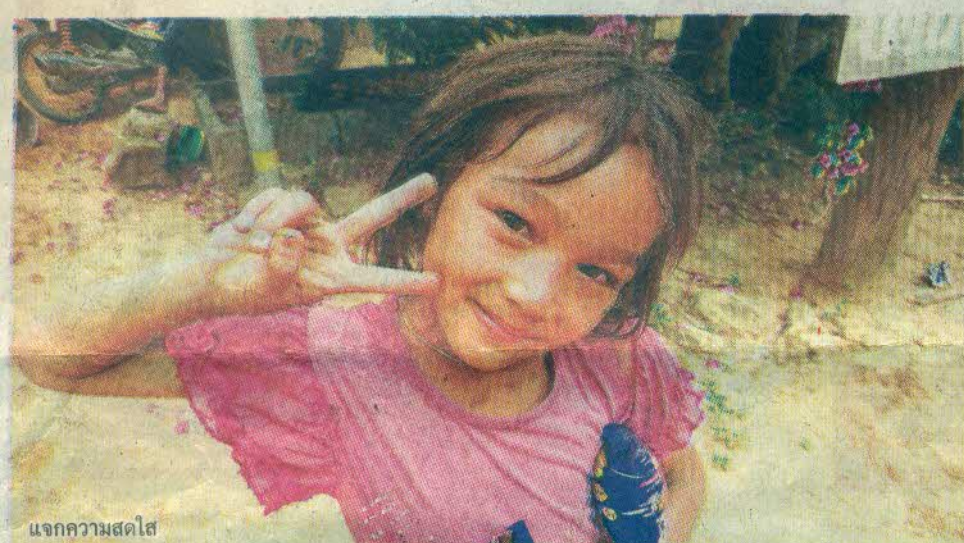
แม่ชื่อของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี จะไม่ได้โด่งดังเหมือนแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอื่นๆ แต่มีความสำคัญไม่น้อย ทั้งยอดเขาสูงและระดับ 1,000 เมตร แหล่งกำเนิดแม่น้ำภาชี และนอกจากจะโอบอุ้มพื้นที่ที่เปราะบาง ทั้งสภาพป่าและสัตว์ป่าครอบคลุมพื้นที่ อ.สวนผึ้งและ อ.บ้านคา จ.ราชบุรีแล้ว ยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น แหล่งมรดกแห่งอาเซียน เมื่อ 18 ธันวาคม 2546 ตามที่กลุ่มประเทศอาเซียนลงนามร่วมกันในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยเรื่องบรรดอลงทางและอารยธรรม

แคมป์ริมห้วย

สายธารและขุนเขา

ดึงดูดผู้คนใจบุญ เดินทางเข้ามาเพื่อนำสิ่งของและเงินทองมาบริจาคให้เด็กๆ และชาวบ้าน โดยมีโรงเรียนพระก่าเป็นสื่อ กระทั่งเกิดเหตุขบวนบุญไปจ๊ะเอ๋ในวันเดียวกันก็เคยมี และหลังการทำบุญ

แจกความสุขใส

โรงเรียนบ้านพระก่า

ทยอยสับน้ำ ก็พาพื้นบ้าน

ก็มักจะจบลงที่การพักผ่อนอยู่กับสายน้ำในราวป่าหรือบางกลุ่มก็จะออกมาพักตามริสอร์ท

พระก่า เป็นชุมชนสุดเขตชายแดนตะวันตก ชาวบ้านส่วนใหญ่เป็นกะเหรี่ยงและกะเหรี่ยงอยู่ใน ต.ตะนาวศรี อ.สวนผึ้ง จ.ราชบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ในความดูแลของ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี เลยจากนั้นไปก็ไปต่อกับป่าแก่งกระจาน ในเขต จ.เพชรบุรีแล้ว

แม่ชื่อของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี จะไม่ได้โด่งดังเหมือนแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอื่นๆ แต่มีความสำคัญไม่น้อย ทั้งยอดเขาสูงและระดับ 1,000 เมตร แหล่งกำเนิดแม่น้ำภาชี และนอกจากจะโอบอุ้มพื้นที่ที่เปราะบาง ทั้งสภาพป่าและสัตว์ป่าครอบคลุมพื้นที่ อ.สวนผึ้งและ อ.บ้านคา จ.ราชบุรีแล้ว ยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็น แหล่งมรดกแห่งอาเซียน เมื่อ 18 ธันวาคม 2546 ตามที่กลุ่มประเทศอาเซียนลงนามร่วมกันในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยเรื่องมรดกอุทยานและการอนุรักษ์ (ASEAN Declaration on Heritage Park)

โดยเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี จัดอยู่ในกลุ่มป่าแก่งกระจาน ร่วมกับอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน และอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ส่วนอีก 3 แห่งที่ได้รับการประกาศพร้อมกัน คือ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาติตะรุเตา และกลุ่มอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน และอ่าวพังงา

เมื่อก่อน การเดินทางเข้าไปในพื้นที่บ้านพระก่า มักเป็นการชักชวนกันโดยอาศัยการนำของเข้าไปบริจาคด้วยในตัว เนื่องจากเห็นว่าเป็นหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลกว่าเพื่อน การเดินทางเข้าถึงก็ลำบากกว่าเพื่อน แคมผ่านเส้นทางป่า จะเข้าไปถึงต้องผ่านทางดินลูกรัง ข้ามฝายน้ำล้น แล้วยังต้องข้ามธารน้ำอีกด้วย แคมปลายทางโรงเรียน ก็ตั้งอยู่

แคมป์ริมห้วย

ของว่าง

ค้างคืน ที่ดูแลหมู่บ้านนี้ ทำให้รู้ว่าการบริจาคทะเล็กเข้ามาที่หมู่บ้านนี้มากมาย จนแทนที่จะเป็นเรื่องดีกลับสร้างความกังขาให้ชาวบ้าน ซึ่งทราบที่มาแต่ไม่ทราบที่ไปของสิ่งทีบริจาค ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปตรวจสอบ บวกกับการใช้พื้นที่ร่มน้ำที่มั่งคั่งเสียงดังในยามคำคืนของกลุ่มที่มาพักค้าง รวมถึงเคยเกิดเหตุทะเลาะวิวาท... จึงลงเอยด้วยการจัดระเบียบใหม่ ใครจะเข้าไปตั้งเต็นท์พักแรม จะต้อง

รถบ้าน ภาพ : Tum Hola

ริมรั้ว ในสายธาร&ขุนเขา ภาพ : Tum Hola

ลานกลางเต็นท์สายธาร&ขุนเขา

ภาพ : Tum Hola

ริมห้วยพระก่า ให้ใช้เป็นสถานที่พักผ่อน ทางเดินที่พักรวม ที่แสนสบายอิงแอบกับธรรมชาติ ดัดขาดจากโลกภายนอก จนลืมไปว่า ที่นี่... อยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าที่ต้องขออนุญาต ซึ่งเมื่อก่อนก็อาศัยการนำของเข้าไปบริจาคและพักค้างจากการบอกเล่าของคนแถวนั้น ตลอดจนผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและเจ้าหน้าที่หน่วยย่อยหนอง

ทำหนังสือขออนุญาตไปยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่น้ำภาชี ยกเว้นพวกที่แวะเข้ามาเล่นน้ำแล้วกลับก็อาจจะแจ้งที่ด่าน (ถ้าเจอ) หรือออกกับทางผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจะคอยสอดส่องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา การเดินทางไปหมู่บ้านนี้ ใช้เส้นทางไปทางวัดสวนผึ้ง มุ่งหน้าไปทางเดียวกับน้ำตกแก่งส้มแมว (สวนป่าสิริกิติ์) แต่ตรงไปตามเส้นทาง 6007 ผ่าน

พระกำ

และขุนเภา

โรงเรียนบ้านพระกำ

วัดห้วยม่วง-บ้านหนองตาตั้ง ถึงบ้านพระกำ ซึ่งถ้าดูจากแผนที่จะเห็นเป็นเหมือนหอยม้วนบ้านเล็กๆ ในป่าลึก แต่การเดินทางเข้าถึงง่ายขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก ยิ่งในช่วงหน้าแล้งที่น้ำน้อยด้วยแล้ว แทบไม่ต้องลุยน้ำมากมาย สายน้ำด้านในบ้านพระกำก็ลดน้อยไปด้วย แต่ก็เหลือเพียงพอที่จะช่วยคลายร้อนให้คนที่มาแสวงหาธรรมชาติ

สายน้ำที่มีการเรียงหินเป็นฝายชะลอน้ำเล็กๆ ทำให้มีน้ำไหลรินตลอด กลางวันแดดร้อนจนต้องกางร่มหลบแดดทำหลังคาถันแดดริมสายน้ำ แต่พอตกค่ำ อากาศกลางฤดูร้อน ณ ชายป่าแห่งนี้ กลับเย็นสบาย

การเล่นของผู้คนในหมู่บ้าน ก็ไม่ต่างจากหมู่บ้านกะเหรี่ยงชายขอบที่ชอบเล่นกัน คือ การทอยสะบ้า ที่มีอุปกรณ์ตัวหลักคือลูกสะบ้า แล้วแต่จะกำหนดก็ลูก ตั้งเป็นเป้าให้ฝ่ายตรงข้ามโยนลูกสะบ้ามาโดน สลับกันเล่นไปมา ของใครล้มหมดก่อน ก็เป็นฝ่ายแพ้ไป แค่นี้ก็เรียกความสนุกได้โดยไม่ต้องประโคมเพลง จัดเวทีอะไรให้ยุ่งยาก

อย่างน้อยก็มีไฟฟ้า มีไวไฟ มีสัญญาณโทรศัพท์ บางค่าย หรือใครรักสบายก็มีบ้านพักให้บริการเช่นกัน “เป้าหมายที่ทำ คืออยากให้เป็นแคมป์พักผ่อนใกล้ธรรมชาติ ดิดลำธาร ฟังเสียงกบ เขียด ก่อไฟได้ แต่ขณะเดียวกัน ก็มีไฟฟ้าให้ใช้ มีห้องน้ำทำเพิ่มเติม รวมแล้วเกือบ 40 ห้องตามที่ถูกคำเรียกร้อง เพราะช่วงวันหยุดยาว อย่างช่วงปีใหม่ มีคนมาพักถึง 700 กว่าคน”

“หนุ่ม” บอกด้วยว่า ลูกค้าสามารถนำอุปกรณ์แคมป์มาทำกินได้เต็มที่ ตามสไตล์แคมป์แอบอิง

แคมป์ริมห้วย

ชิลข้างภาพ Tum Hela

และขุนเขา

โรงเรียนบ้านพระกา

แคมป์ริมห้วย

ของว่าง

ตาดัง ที่ดูแลหมู่บ้านนี้ ทำให้รู้ว่าการบริจาคทะลักเข้ามาที่หมู่บ้านนี้มากมาย จนแทนที่จะเป็นเรื่องดี กลับสร้างความกังขาให้ชาวบ้าน ซึ่งทราบที่มาแต่ไม่ทราบที่มาของสิ่งทีบริจาค ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องเข้าไปตรวจสอบ บวกกับการใช้พื้นที่ริมน้ำที่มีทั้งเสียงดังในยามคำคินของกลุ่มที่มาพักค้าง รวมถึงเคยเกิดเหตุทะเลาะวิวาท... จึงลงเอยด้วยการจัดระเบียบใหม่ ใครจะเข้าไปตั้งเต็นท์พักแรม จะต้อง

ลานกางเต็นท์สายธาร&ขุนเขา

ทำหนังสือขออนุญาตไปยังเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ น้ำกาชี ยกเว้นพวกที่แวะเข้ามาเล่นน้ำแล้วกลับก็อาจจะแจ้งที่ด่าน (ถ้าเจอ) หรือบอกกับทางผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจะคอยสอดส่องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา การเดินทางไปหมู่บ้านนี้ ใช้เส้นทางไปทางวัดสวนผึ้ง มุ่งหน้าไปทางเดียวกับน้ำตกแก่งส้มแมว (สวนป่าสิริกิติ) แต่ตรงไปตามเส้นทาง 6007 ผ่าน

วัดห้วยม่วง-บ้านหนองตาดัง ถึงบ้านพระกา ซึ่งถ้าดูจากแผนที่จะเห็นเป็นเหมือนหอยมูมบ้านเล็กๆ ในป่าลึก แต่การเดินทางเข้าถึงง่ายขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก ยิ่งในช่วงหน้าแล้งที่น้ำน้อยด้วยแล้ว แทบไม่ต้องลุยน้ำมากมาย สายน้ำด้านในบ้านพระกาก็ลดน้อยไปด้วย แต่ก็เหลือเพียงพอที่จะช่วยคลายร้อนให้คนที่มาแสวงหาธรรมชาติ

สายน้ำที่มีการเรียงหินเป็นฝายชะลอน้ำเล็กๆ ทำให้มีน้ำไหลรินตลอด กลางวันแดดร้อนจนต้องกางร่มหรือทำหลังคากันแดดริมสายน้ำ แต่พอตกค่ำ อากาศกลางฤดูร้อน ณ ชายป่าแห่งนี้ กลับเย็นสบาย

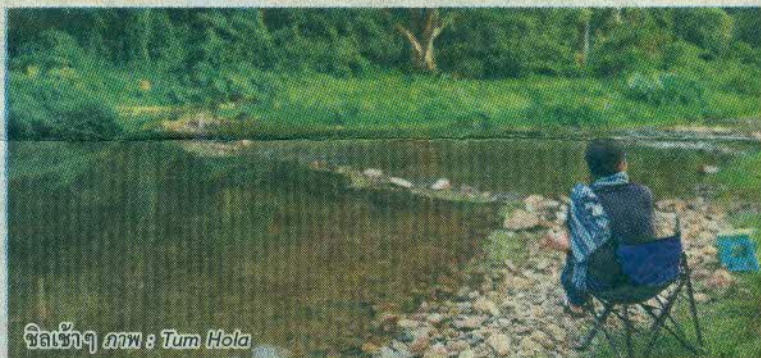
การเล่นของผู้คนในหมู่บ้าน ก็ไม่ต่างจากหมู่บ้านกะเหรี่ยงชายขอบที่ชอบเล่นกัน คือ การทอดสะพาน ที่มีอุปกรณ์ตัวหลักคือลูกสะบ้า แล้วแต่จะกำหนดกี่ลูก ตั้งเป็นเป้าให้ฝ่ายตรงข้ามโยนลูกสะบ้ามาโดน สลับกันเล่นไปมา ของใครล้มหมดก่อน ก็เป็นฝ่ายแพ้ไป แค่นี้ก็เรียกความสนุกได้โดยไม่ต้องประโคมเพลง จัดเวทีอะไรให้ยุ่งยาก

อย่างน้อยก็มีไฟฟ้า มีไวไฟ มีสัญญาณโทรศัพท์ บางค่าย หรือใครรักสบายก็มีบ้านพักให้บริการเช่นกัน

“เป้าหมายที่ทำ คืออยากให้เป็นแคมป์ที่พักผ่อนใกล้ธรรมชาติ ดิดล้าธาร ฟังเสียงกบ เขียด ก่อไฟได้ แต่ขณะเดียวกัน ก็มีไฟฟ้าให้ใช้ มีห้องน้ำทำเพิ่มเติม รวมแล้วเกือบ 40 ห้องตามที่ถูกค้าเรียกเรื่อง เพราะช่วงวันหยุดยาว อย่างช่วงปีใหม่ มีคนมาพักถึง 700 กว่าคน”

“หนุ่ม” บอกด้วยว่า ลูกค้าสามารถนำอุปกรณ์แคมป์มาทำกินได้เต็มที่ ตามสไตล์แคมป์แอบอิง

ซิลเซ้า ภาพ : Tum Hela

หลังอาศัยพักพิงคลายร้อนที่บ้านพระกา ก็กลับออกมาเช่ากันต่อที่ “สายธาร&ขุนเขา รีสอร์ท” ที่อยู่ชายป่าแก่งส้มแมว ต.ห้วยม่วง

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะแวะเข้าไปเที่ยวน้ำตกแก่งส้มแมว เกาะแก่งที่มีน้ำใสไหลเย็นลดหลั่นลงมาตามโขดหินตลอดทั้งปี ที่นี้จัดตั้งเป็นสวนป่าสิริกิติตามพระราชเสาวนีย์ในสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พื้นที่ส่วนหนึ่งยังจัดสรรให้เป็นที่อยู่อาศัยและทำมาหากินของราษฎรชายแดนไทย-พม่า มีศูนย์ศิลปาชีพเครื่องปั้นดินเผาเพื่ออบรมและฝึกฝนอาชีพให้แก่ราษฎรด้วย

ส่วน สายธาร&ขุนเขา รีสอร์ท อยู่เลยแก่งทางแมลงมา (ถ้าไปจากสวนผึ้งก็จะต้องย้อน) ที่นี่มีบ้านพักอยู่ 8 หลัง เป็นห้องพัสดุ 2 หลัง แต่

สะพานแขวนเชื่อมสองฝั่ง

มีลานกางเต็นท์กว้างขวาง เพราะมีพื้นที่ 9.5 ไร่ แล้วกำลังจะขยายไปอีกฝั่งหนึ่งที่มี 6 ไร่

“หนุ่ม” พิชิต กลิพล เจ้าของเล้าว่า เฮอร์ลีจากงาน มาทำแคมป์และรีสอร์ทในพื้นที่ของตัวเองเสียที หลังจากซื้อที่ดินไว้มานาน โดยตั้งใจให้เป็นสถานที่แคมป์ แต่ก็แฝงความสะดวกสบายไว้ด้วย ไม่ได้ตัดขาดจากโลกภายนอกเสียทีเดียว คือ

ธรรมชาติ ไฟฟ้าก็มีให้ ใครจะนำปลั๊กไฟมาต่อใช้ที่เต็นท์ก็ได้ แต่ถ้าใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าใหญ่ๆ เช่น พัดลม หม้อหุงข้าว ก็ขอคิดค่าไฟเพิ่ม... พวกเขาแอบขมขื่น แบบนี้สบายเพราะเราหุงข้าวหม้อสนามกินกันเหมือนตอนเดินป่ากับค่าใช้จ่ายสถานที่กางเต็นท์คนละ 150 บาทต่อคืน แลมนบริการอาหารเช้า ข้าวต้ม-กาแฟ แบบนี้ ถือว่าน่ารักหา

อีก 2-3 เดือนก็เข้าสู่ฤดูฝน น่าสนใจตรงที่รีสอร์ทมีโครงการพิเศษ ที่ทำเรื่อยมานับตั้งแต่เปิดบริการมากกว่า 3 ปี คือ “ให้นักท่องเที่ยวปลูกป่า” แลกกับส่วนลดค่าที่พักคนละ 50 บาทต่อการปลูกต้นไม้ 5 ต้น

“ตอนนี้เพาะกล้าพันธุ์ไว้ราว 1,000 ต้น นอกจากปลูกป่า ก็ทำฝายชะลอน้ำ เพื่อถ่วงน้ำ และยังกักน้ำให้แม่น้ำไหลตลอด ผมพยายามทำอะไรให้กลมกลืนกับธรรมชาติให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นก๊อกน้ำ หรือถังขยะ”

อากาศร้อนตอนกลางวัน เราหมกตัวอยู่ในน้ำคลายร้อน ตื่นต่าไปกับธรรมชาติรอบตัว

สวนผึ้ง... ไม่ได้มีแค่แกะและหมอก หากแต่ยังมีสายน้ำและธรรมชาติให้คลายร้อนขอเพียงเข้าใจ ไปอยู่ด้วยรักษ์ ธรรมชาติงามๆ ก็จะอยู่กับเราไปอีกนาน

● เรื่อง / ภาพ : นพพร วิจิตรวงษ์ ●

ติดต่อ พักแรมบ้านพระกา : สำนักงานเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแม่ น้ำกาชี ที่ตั้ง 108 หมู่ 13 ตำบลบ้านบึง อำเภอบ้านคา จังหวัดราชบุรี 70180
สายธาร&ขุนเขา รีสอร์ท โทร. 08-1913-1576 (คุณหนุ่ม)